

[Føged.]

princip vil bringe fortolkningsmæssige vanskeligheder og vil animere til alle mulige former for omgæelser. Vi mener ikke, at enkelte uheldige forhold på dette område er så graverende, at en ændring af lovgivningen bør gennemføres, rent bortset fra, at vi tror på så megen opfindsomhed hos skatteyderne, at denne regel lige så vel kan omgås som tidligere bestemmelser.

Hvis man familiepolitisk sammenligner § 28 og § 30, kan man ved et enkelt eksempel måske bedst belyse urimelighederne. Tænker vi os to skatteydere med studerende børn, vil skatteyderen med et barn født uden for ægteskab have ret til at fradrage det beløb, der ydes dette barn, medens en skatteyder, der har et barn i ægteskab, efter den nye § 30 ikke må fradrage et tilsvarende beløb. Det kan næppe være finansministerens mening at gennemføre en sådan forskelsbehandling, endda i samme lov og stående så nær op ad hinanden.

Under drøftelsen af forsørgerbegrebet er problemet vedrørende hustrufradrag også blevet berørt, og det er mit indtryk, at man i visse socialdemokratiske kredse ønsker en ændring på dette område. Venstre er ikke helt sikker på, at vi skal videre ad den vej. Hustruer, der arbejder uden for hjemmet, har efter de gældende regler ret til et fradrag på indtil 2 000 kr. i den skattepligtige indkomst. Det kniber for de hustruer, der arbejder hjemme, eventuelt i mandens virksomhed, i forretning, i fabrik eller i landbrug, at forstå denne forskelsbehandling. Ethvert arbejde må vurderes ligeligt også skattemæssigt.

Det kan derfor næppe undre den højtærede finansminister, at venstre under denne debat har fremført den tanke, at udgifter til hushjælp burde kunne fradrages. Der kan være mange årsager til netop nu at tage dette problem op til drøftelse. For det første kan man vel i almindelighed sige, at enhver lønudbetaling medvirker til at fremme beskæftigelsen. For det andet vil problemet vedrørende de store årgange meget snart kræve sin løsning. Der kommer i de næste 8 år en årlig tilgang af unge kvinder på 40 000 mod nu 25 000. Der skal skaffes beskæftigelse til disse unge, og skulle udviklingen gå i den retning, at en del af disse unge vil trænge ind på erhvervslivets

områder, vil der mangle plads for den arbejdskraft, der på denne måde bliver frigjort, da man vel næppe kan vente, at de alle kan opuges i forøget virksomhed på så kort tid.

Problemet har desuden langt videre perspektiver. Hvis skatteregler kunne fremme ansættelse af huslig hjælp, kunne antallet af pladser i vore børnehaver bedre holdes inden for rimelige grænser; i denne forbindelse kan jeg lige gøre opmærksom på, at det koster samfundet fra 2 000 til 3 000 kr. årlig at have et barn i børnehaven. Noget tilsvarende gælder andre offentlige institutioner. Som det ærede medlem hr. Carl Petersen bemærkede her i tinget for et par dage siden, bør vi næppe tilstræbe oprettelsen af for mange og for dyre aldersrenteboliger, men i stedet tilstræbe mere privat hjælp til de ældre i samfundet. Kravene til husmoderafløsere eller anden offentlig støttet hushjælp vil kunne stemmes noget ned, og de enkelte hjem, der mangler en håndsrækning, vil i stigende grad selv ordne deres forhold. Gennem de sidste 10 år er antallet af hushjælpere i landbruget faldet fra 110 000 til 45 000. Dette fald skyldes ikke, at der ikke er brug for de unge, men at der ikke er økonomisk basis for at have en sådan hjælp. Jeg har fremdraget problemet her, fordi der i udvalget blev givet udtryk for, at hustrufradraget skulle ændres, og så finder jeg, at dette forhold bør ændres først eller i hvert fald samtidig hermed.

Spørgsmålet er omfattende, og jeg venter ikke nogen omgående løsning, men jeg beder den højtærede finansminister nøje tage alle forhold desangående i betragtning; såvel hvilke finansmæssige problemer der kan være, som hvilke besparelser der eventuelt kan ske i den offentlige forsorg, samt endelig også hvilke beskæftigelsesmuligheder der her foreligger. Husligt arbejde bør som ethvert andet arbejde betragtes som et erhverv, hvori unge skal uddannes, og hvorved de uddannede kan tjene deres daglige brød.

I lovforslagets § 32 vedrørende nedslagsbeløbene for skatteydere med nedsat erhvervsevne eller for skatteydere over 65 år er der foreslået visse ændringer, som vi kan tiltræde, men der bør formentlig også her ske nye overvejelser, og jeg formoder, finansministeren stadig overvejer, hvordan den endelige ordening egentlig bør være.